

INGEZONDEN.

KNIEPEESREFLEX.

Naar aanleiding der mededeelingen over dit onderwerp in n°. 17 van dit *Tijdschrift* en vorige nummers, wil ik een wijze van onderzoek vermelden, die mij de nood aan de hand gedaan heeft, die mij tot nog toe in alle gevallen van twijfel goede uitkomsten gegeven heeft, en die ik nog nergens beschreven heb gezien.

Onder de koelies, die in contract werken, zijn er velen, die de symptomatologie van beri-beri, voor zoover zij tot de herkenning der verschijnselen moeten medewerken, op hun duimpje kennen. Is het er hun om te doen, wegens beri-beri te worden opgenomen, dan houden zij o. a. bij het onderzoek op den kniepeesreflex alle beenspieren gespannen. Wenschen zij, terwijl zij nog niet heelemaal genezen zijn, om de een of andere reden ontslagen te worden of bij het aangaan van een nieuw contract een overgehouden gemis van den reflex te verbloemen, dan werpen zij bij bekloppen van de pees het onderbeen willekeurig op. Het hulpmiddel van JENDRASSIK passen zij vaak alleen schijnbaar toe, of niet, of te vroeg. Andere versterkende middelen zijn slecht toe te passen. Hun aandacht is meestal niet af te leiden. De onderbenen vrij te laten bengelen schijnt voor inlanders dan ook moeilijk te zijn. Dat is het immers ook voor vele Europeanen.

Ook ik heb dus moeten zoeken naar een middel, dat de medewerking van den patient overbodig maakt. Ik heb het hierin gevonden, dat men den patient op de gewone wijze op den rand van de tafel laat zitten, maar door een helper den voet met beide handen zóó laat vasthouden, dat knie- en voetgewricht ongeveer rechthoekig gebogen zijn, en de ondervlakte van de dij de tafel raakt, maar er niet veel op drukt.

Nu klopt de hamer, de top van den veerend gebogen middelvinger (Groninger percussie) of de ulnairzijde van de eene hand op de pees, terwijl de andere hand den m. quadriceps losjes omvat.

Als de reflex aanwezig is, dan wordt deze zoo verhinderd het onderbeen te bewegen, maar men voelt de samentrekking van den grooten strekker, en die is in verhouding grooter of kleiner naarmate der prikkelbaarheid.

De in de andere mededeelingen opgegeven middelen schijnen mij meer ten doel te hebben de waarneming te vergemakkelijken bij onhandige en bij bedlegerige patienten.

Het, naar mijn bedunken, door mij gevonden middel is tot nu toe in staat om ons op de hoogte te stellen ook bij personen die het er op toelleggen om te bedriegen. Tot nu toe, want zoodra zij het foefje kennen, zal het patienten met een zwakken m. quadriceps wel mogelijk zijn, om op het juiste oogenblik hun spieren even samen te trekken, ook zonder de bevorderlijke voorstelling van het wippende onderbeen. Of omgekeerd de voorgenomen samentrekking van den m. quadriceps bij deze wijze van onderzoeken de reactie zoo goed kan verhinderen als het willekeurig vastzetten van het kniegewricht, meen ik te mogen betwijfelen.